

ἄς διευθυνθῇ καί τό ἐν τῇ ἐνταῦθα Γενικῇ Ἀστυνομίᾳ ἐσφραγισμένον κιβώτιον τοῦ πατρός τῆς Μοσχοῦς, διά νά ἀνοιχθῇ καί αὐτό καθ' ὃν τρόπον καί τό ἐν Σίφνῳ εὐρισκόμενον προσέτι αὐτή ἡ ἐπιτροπή πρῶτον νά προσδιορίσῃ τήν πληρωμήν τοῦ χρέους ἐάν ἔχῃ τοῦ ἀποθανόντος πατρός τῆς Μοσχοῦς, ἀφ' οὗ διαχωρίσῃ τήν πατρικήν ταύτης κληρονομίαν, νά κάμῃ διά τά μένοντα μίαν καταγραφὴν καί νά τά παραδώσῃ εἰς τήν Μοσχοῦν· ἔπειτα νά καταγράψῃ καί τήν μητρικήν τῆς Μοσχοῦς περιουσίαν καί νά ἐρευνήσῃ ἐν ταυτῷ ἂν ἔγινε καμμία κατάχρησις τῆς αὐτῆς κληρονομίας, ὡς λέγει ὁ κύριος Π. Πάου εἰς τό ἡμερολόγιόν του καί ἂν ἤθελε εὐρεθῇ τῷ ὄντι κατάχρησις, νά ζητήσῃ ἀπό τόν κρατοῦντα τά καταχρηστικῶς δοθέντα πράγματα τῆς Μοσχοῦς καί ἀφ' οὗ κάμῃ τήν καταγραφὴν καί αὐτῶν, νά τά παραδώσῃ εἰς τήν ἰδίαν, τὰ δ' ἔγγραφα αὐτῶν τῶν καταγραφῶν νά δοθῶσιν εἰς τό αὐτόθι ἐπαρχεῖον διά φύλαξιν, τῶν ὁποίων ἀντίγραφον, βεβαιωμένον καί μέ τήν σφραγίδα τοῦ ἐπαρχείου, νά δοθῇ εἰς τὰς χεῖρας τῆς Μοσχοῦς διά νά εἶναι γνωστά ἐν παντί καιρῷ καί κριτηρίῳ.

Ταῦτα ἡμεῖς θεωρήσαντες ἀκριβῶς, ἐκρίναμεν καί ἀπεφασίσσαμεν τὰ ὁποῖα καί ἀναφέρομεν εἰς τό ὑπουργεῖον τοῦτο διά νά ἐνεργήσῃ τὰ εἰκότα ...».

861

1825-1828. Αναφορές της Μαντώς Μαυρογένους σχετικά με την αυθαίρετη διάλυση μνηστείας από τον Δημήτριο Ὑψηλάντη. Αἴγινα, Ναύπλιο.

Μ. Τουρτόγλου, «Αναφορά τῆς Μαντῶς Μαυρογένους κατὰ τοῦ Δημητρίου Ὑψηλάντου», *ΕΑΙΕΔ* 7 (1957), σ. 156-157 (= Τουρτόγλου, *Μελετήματα*, τ. 4, σ. 192-193)⁴⁷.

ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΗΣ ΜΑΝΤΩΣ ΜΑΥΡΟΓΕΝΟΥΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΙΩΑΝΝΗ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ
ΑΘΕΤΗΣΗ ΤΗΣ ΥΠΟΣΧΕΣΕΩΣ ΓΑΜΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ὙΨΗΛΑΝΤΗ

1828, 1 Φεβρουαρίου

«Ἐξοχώτατε Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος

Πληροφορημένη ὅτι ἀπέραςεν ἐνταῦθα ὁ κύριος Δ. Ὑψηλάντης παρακαλῶ τήν ἐξοχότητά της ἵνα διαταχθῇ νά γράψῃ πρὸς τὸν κύριον Παναγιωτάκην Ἀναγνωστόπουλο ἄνθρωπό του διὰ νά ἐγχειρίσῃ εἰς τὸν ἄνθρωπόν μου τὸν ὁποῖον πέμπω ἐπίτηδες εἰς Ναύπλιον τὸ ἔγγραφον τῆς ἀρραβῶνας μου, κατὰ τὸ ἐσώκλειστον ἀντίγραφον τῆς ὑποσχέσεώς του πρὸς τὸν κύριον Ὑψηλάντην καί εἰς ἐμέ. Διότι χρόνος παρήλθε ὁποῦ μὲ ἀπέρριψεν χωρὶς λόγον, μὲ τὴν πλέον σκληρὰν περιφρόνησιν, καὶ τὸ ἔγγραφον δὲν ἠθέλησεν νά τὸ ἐγχειρίσῃ τοῦ κυρίου Γεωργίου Μαυρομάτη, ὁποῦ πρὶν τὰς ἀνωμαλίας Ναυπλίου τὸν ἐπαρακάλεσεν διὰ νά τοῦ τὸ ζητήσῃ. Παρακαλῶ εἰσέτι νά διορισθῇ μία ἐκκλησιαστικὴ ἐπιτροπὴ διὰ νά θεωρήσῃ τὰ ἀρπαχθέντα ἔγγραφα τῆς ἀρραβῶνας μου, ὡς τὰ εὐρισκόμενα εἰς χεῖρας ἀποδεικτικά, διὰ νά ἀποφασίσῃ φιλοδικαίως τήν ἀπαίτησίν μου, τὴν ὁποίαν τρεῖς χρόνοι

47. Για την ανασυγκρότηση του κειμένου της αναφοράς της Μαντώς Μαυρογένους της 1/2/1828 και την ἀνάλυσή του περιεχομένου της με βάση σχετικὴ γνωμοδότηση τοῦ τότε Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης Ἰω. Γεννατά βλ. λήμμα 913α παρόντος τόμου.

ἤδη τρέχουν ὁποῦν ἔδωκα ἀναφορὰς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Θρησκείας πλὴν δὲν ἐδικάσθη τὸ δίκαιόν μου μ' ὅλον ὅτι ὁποῦν ἐδιωρίσθη καὶ παρὰ τῆς ἐφετινῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως πάλιν δὲν ἐνηργήθη.

Ἐν τοσοῦτῳ τῆς ὑποσημειοῦμαι μὲ βαθύτατον σέβας.

ἡ πατριῶτις
Μαντὼ Μαυρογένους ...».

861α

1825-1834. Χρεωστικά ομόλογα. Λευκωσία.

Κ. Σπυριδάκης, «Συμπληρωματικά εἰς ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου Δαμασκηνὸν (1824-1827)», *Κυπριακαὶ Σπουδαὶ* 27 (1963), σ. 254-255, αρ. 1-5.

862

1825-1839. Αφορισμός. Βυζίτσα, Ζαγορά, Μηλιές (Μαγνησία).

Γ. Θωμάς, «Ανέκδοτα αφοριστικά κείμενα δεσποτάδων του Βόλου στον περασμένο αιώνα», *Ἡπειρωτικὴ Ἑστία* 37/438-440 (1988), σ. 456-459.

863

1826. Ιδιωτικό δικαιοπρακτικό έγγραφο. Ζάκυνθος.

Λ. Ζώης, «Σημείωμα κινητῆς περιουσίας», *Ἡμερολόγιον* (Σκόκου) 25 (1910), σ. 109-110.

864

1826. Διαθήκη. Βασαράς (Λακωνία).

Ἄ. Σγουρίτσας, «Μία χριστιανικὴ διαθήκη», *Μαλεβὸς* 2/19 (1922), σ. 13.

865

1826. Προικοσύμφωνο. Λακωνία.

Ἄ. Σγουρίτσας, «Τὸ προικοσύμφωνον τοῦ παπποῦ μου», *Μαλεβὸς* 6/59 (1926), σ. 512.

866

1826. Μητροπολιτικὴ ἀπόφαση περιορισμοῦ των ἐξόδων σε περίπτωσι γάμου, ἀρραβώνα καὶ βαπτίσεων. Ἄρτα.